

Jednoduchý interpretační překladač

Náznak ukázky syntaxe a sémantiky pro projekt

Šárka Vavrečková

Ústav informatiky, FPF SU Opava
sarka.vavreckova@fpf.slu.cz

Poslední aktualizace: 8. ledna 2008

1 Syntaktické prvky

- matematické výrazy, proměnné (celočíselné), celá čísla,
- `begin`, `end`, `var`, `obdelnik`, `jestli`, `pak`, `cti`, `pis`,
- možné příkazy:
 - `var prom1, prom2, ...;`
deklarace proměnných – příkaz `var` je vždy na začátku programu, ukončení středníkem je povinné, proměnné nemusí být žádné,
 - `obdelnik(x, y, s, v)`
vykreslení obdélníka na souřadnice $[x, y]$ o šířce s a výšce v , parametry jsou výrazy,
 - `cti(prom), pis(vyraz),`
 - `begin ... end`
složený příkaz, blok,
 - `jestli podminka pak prikaz`
rozhodování, podmínka je `vyraz < vyraz` nebo `vyraz = vyraz`,
 - `prom := vyraz`
přiřazovací příkaz, dvojsymbol `:=` se načte lexikálním analyzátozem jako symbol `r`,
- příkazy jsou *ukončeny* středníkem.

2 Popis jazyka

Sémantické prvky:

- proměnné musí být deklarovány na začátku programu, při deklaraci je proměnná zařazena do tabulky symbolů,
- protože je umožněno používat příkaz typu *IF*, příkazy mají dědičný atribut *prov* (proved), který je při nesplnění podmínky nastaven na *false* a tato hodnota je také děděna (například u příkazu bloku),
- příkaz je proveden (interpretován) pouze tehdy, když má atribut *proved* nastaven na *true*, jinak je pouze syntakticky rekurzivně rozvinut (pro kontrolu syntaktických chyb).

2.1 Syntaxe

$S \rightarrow DbTe.$		$V \rightarrow AB$	výraz
$D \rightarrow vI$	deklarace	$B \rightarrow +AB$	
$I \rightarrow iJ$		$B \rightarrow -AB$	
$I \rightarrow ;$		$B \rightarrow \varepsilon$	
$J \rightarrow ,I$		$A \rightarrow CE$	
$T \rightarrow PR$	posloupnost příkazů	$E \rightarrow *CE$	
$T \rightarrow \varepsilon$		$E \rightarrow /CE$	
$R \rightarrow ;T$		$E \rightarrow \varepsilon$	
$P \rightarrow o(V, V, V, V)$	obdelnik	$C \rightarrow n$	
$P \rightarrow c(i)$	cti	$C \rightarrow i$	
$P \rightarrow p(V)$	pis	$C \rightarrow (V)$	
$P \rightarrow bTe$	blok příkazů	$M \rightarrow VN$	podmínka
$P \rightarrow jMtP$	jestli ...	$N \rightarrow = V$	
$P \rightarrow irV$	$i := V$	$N \rightarrow < V$	

2.2 Kontrola, zda je LL(1)

Množiny Follow:

$$\begin{aligned}
 FL(S) &= \{\$ \} \\
 FL(D) &= \{b \} \\
 FL(I) &= \{b \} \\
 FL(J) &= \{b \} \\
 FL(T) &= \{e \} \\
 FL(R) &= \{e \} \\
 FL(P) &= \{; \}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 FL(V) &= \{, ,) , i , = , < , t \} \\
 FL(A) &= \{+ , - , , ,) , i , = , < , t \} \\
 FL(B) &= \{, ,) , i , = , < , t \} \\
 FL(C) &= \{* , / , + , - , , ,) , i , = , < , t \} \\
 FL(E) &= \{+ , - , , ,) , i , = , < , t \} \\
 FL(M) &= \{t \} \\
 FL(N) &= \{t \}
 \end{aligned}$$

Dá se snadno ověřit, že se jedná o LL(1) gramatiku.

3 Sémantika

$S \rightarrow Db \{T.prov = true\} Te.$

$D \rightarrow vI$

$I \rightarrow i \{Pridej(i.nazev)\} J$

$I \rightarrow ;$

$J \rightarrow , I$

$T \rightarrow \{P.prov = T.prov\} P \{R.prov = T.prov\} R$

$T \rightarrow \varepsilon$

$R \rightarrow ; \{T.prov = R.prov\} T$

$P \rightarrow \{V_0.prov = V_1.prov = V_2.prov = V_3.prov = P.prov\} o(V_0, V_1, V_2, V_3)$
 $\{if P.prov then KresliObd(V_0.val, V_1.val, V_2.val, V_3.val)\}$

$P \rightarrow c(i \{if P.prov then Zmen(i.Nazev, NactiZeVstupu)\})$

$P \rightarrow p(\{V.prov = P.prov\} V \{if P.prov then Vypis(V.val)\})$

$P \rightarrow b \{T.prov = P.prov\} Te$

$P_0 \rightarrow j \{M.prov = P_0.prov\} Mt$

$\{if P_0.prov and M.bool then P_1.prov = true else P_1.prov = false\} P_1$

$P \rightarrow ir \{V.prov = P.prov\} V \{if P.prov then Zmen(i.nazev, V.val)\}$

$V \rightarrow \{A.prov = B.prov = V.prov\}$

$A \{if V.prov then B.m = A.val\} B \{if V.prov then V.val = B.val\}$

$B_0 \rightarrow \{A.prov = B.prov = V.prov\}$

$+ A \{if B_0.prov then B_1.m = B_0.m + A.val\} B_1 \{if B_0.prov then B_0.val = B_1.val\}$

$B_0 \rightarrow \{A.prov = B.prov = V.prov\}$

$- A \{if B_0.prov then B_1.m = B_0.m - A.val\} B_1 \{if B_0.prov then B_0.val = B_1.val\}$

$B \rightarrow \varepsilon \{if B.prov then B.val = B.m\}$

$A \rightarrow \{C.prov = E.prov = A.prov\}$

$C \{if A.prov then E.m = C.val\} E \{if A.prov then A.val = E.val\}$

$E_0 \rightarrow \{C.prov = E_1.prov = E_0.prov\}$

$* C \{if E_0.prov then E_1.m = E_0.m * C.val\} E \{if E_0.prov then E_0.val = E_1.val\}$

$E_0 \rightarrow \{C.prov = E_1.prov = E_0.prov\}$

$/ C \{if E_0.prov then E_1.m = E_0.m / C.val\} E_1 \{if E_0.prov then E_0.val = E_1.val\}$

$E \rightarrow \varepsilon \{if E.prov then E.val = E.m\}$

$C \rightarrow n \{if C.prov then C.val = n.lex\}$

$C \rightarrow i \{if C.prov then C.val = DejHodn(i.lex)\}$

$C \rightarrow (\{V.prov = C.prov\} V) \{if C.prov then C.val = V.val\}$

$M \rightarrow \{V.prov = N.prov = M.prov\}$

$V \{if M.prov then N.m = V.val\} N \{if M.prov then M.bool = N.bool\}$

$N \rightarrow = \{V.prov = N.prov\} V \{if N.prov then N.bool = (N.m == V.val)\}$

$N \rightarrow < \{V.prov = N.prov\} V \{if N.prov then N.bool = (N.m < V.val)\}$

4 Implementace

Použijeme rekurzivní sestup, vytvoříme tyto funkce (procedury):

- S, D, I, J, T(prov: boolean), R(prov: boolean), P(prov: boolean),
- V(prov: boolean; var val: integer),
A(prov: boolean; var val: integer),
- B(prov: boolean; m: integer; var val: integer),
E(prov: boolean; m: integer; var val: integer),
- C(prov: boolean; var val: integer),
- M(prov: boolean; var bool: integer),
- N(prov: boolean; m: integer; var bool: integer),
- Pridej, Zmen, DejHodn – pro práci s tabulkou,
- KresliObd – pro vykreslení obdélníka,
- NactiZeVstupu, Vypis – pro práci se vstupem a výstupem.

Atribut *prov* a jeho testování lze vynechat, pokud nepoužijeme rozhodovací příkaz.

4.1 Tabulka Symbolů pro uložení proměnných

Možnosti implementace jsou různé, jedna z nejjednodušších je třeba spojový seznam.

type

```
TNazev = string[15];    // omezeni delky nazvu promenne
PPolozkaTab = ^TPolozkaTab;
TPolozkaTab = record
  nazev: TNazev;
  hodnota: integer;
  dalsi: PPolozkaTab;
end;
```

var

```
Tabulka: PPolozkaTab; // ukazatel na prvni prvek tabulky
```

```
procedure InicializujTabulku(var tab: PPolozkaTab);
```

```
procedure ZnicTabulku(var tab: PPolozkaTab);
```

```
procedure Najdi(var ukaz_tab: PPolozkaTab; nazev: TNazev);
```

```
// v ukazateli ukaz_tab vrati ukazatel na tu polozku tabulky, ve ktere
// je promenna s danym nazvem, kdyz v seznamu neni, vrati nil
```

```
procedure Pridej(var tab: PPolozkaTab; nazev: TNazev; hodnota: integer);
```

```
// jestlize je tabulka prazdna, vytvori prvni polozku s temito udaji,
```

```

// jestlize ne, najde dane místo v tabulce a přida zaznam
// kdyby uz polozka existovala, hlasi semantickou chybu

procedure Zmen(var tab: PPolozkaTab; nazev: TNazev; hodnota: integer);
// overi, zda polozka s timto nazvem existuje, kdyz ne, hlasi
// semantickou chybu, kdyz ano, provede zmenu hodnoty

function DejHodn(tab: PPolozkaTab; nazev: TNazev): integer;
// kdyz polozka s timto nazvem neexistuje, hlasi semantickou chybu

```

První parametr těchto funkcí můžeme vynechat, pokud budeme mít jen jedinou (globální) tabulku. Jestliže chceme použít blokovou strukturu a odlišovat různé úrovně lokálních proměnných, navíc přidáme dynamický zásobník, do kterého budeme řadit tabulky bloků, a vyhledávací proceduru upravíme tak, aby začala vyhledávat na vrcholu zásobníku a pokračovala v něm dále.

Jinou podobnou implementací by byl binární strom, ve kterém by se navíc zjednodušilo a zrychlilo vyhledávání. Rozdíl je jenom v uspořádání položek – místo v seznamu by byly v binárním stromu, do datového typu TPolozkaTab dáme místo odkazu na následující položku dva odkazy (levý a pravý potomek).

4.2 Implementace procedury P

Nejdřív uvedeme základní tvar procedury, dále „vnitřek“ pro jednotlivá pravidla:

```

procedure P(prov: boolean);
var v1, v2, v3, v4: integer; b: boolean; s: NazevProm;
begin
  case vstupni_sym.typ of
    ... // jednotlivé hodnoty typu symbolu
  else chyba(.....);
  end; // case
end;

```

$$P \rightarrow \{V_0.prov = V_1.prov = V_2.prov = V_3.prov = P.prov\} o(V_0, V_1, V_2, V_3) \\ \{if P.prov then KresliObd(V_0.val, V_1.val, V_2.val, V_3.val)\}$$

```

SYM_OBD: begin
  expect (SYM_OBD);
  expect (SYM_LZAV);
  V(prov, v1); expect (SYM_CARKA);
  V(prov, v2); expect (SYM_CARKA);
  V(prov, v3); expect (SYM_CARKA);
  V(prov, v4); expect (SYM_RZAV);
  if prov then KresliObd(v1, v2, v3, v4);
end;

```

$P \rightarrow c(i \{ \text{if } P.\text{prov} \text{ then } \text{Zmen}(i.\text{Nazev}, \text{NactiZeVstupu}) \})$

```
SYM_CTI: begin
  expect (SYM_CTI); expect (SYM_LZAV);
  if vstupni_sym.typ = SYM_ID then s := sym.atribstr;
  expect (SYM_ID);
  if prov then begin
    NactiZeVstupu (v1);
    Zmen (s, v1);
  end;
  expect (SYM_RZAV);
end;
```

$P \rightarrow p(\{V.\text{prov} = P.\text{prov}\} V \{ \text{if } P.\text{prov} \text{ then } \text{Vypis}(V.\text{val}) \})$

```
SYM_PIS: begin
  expect (SYM_PIS); expect (SYM_LZAV);
  V (prov, v1);
  if prov then Vypis (v1);
  expect (SYM_RZAV);
end;
```

$P \rightarrow b \{T.\text{prov} = P.\text{prov}\} T e$

```
SYM_BEGIN: begin
  expect (SYM_BEGIN);
  T (prov);
  expect (SYM_END);
end;
```

$P_0 \rightarrow j \{M.\text{prov} = P_0.\text{prov}\} M t$
 $\{ \text{if } P_1.\text{prov} \text{ and } M.\text{bool} \text{ then } P_1.\text{prov} = \text{true} \text{ else } P_1.\text{prov} = \text{false} \} P_1$

```
SYM_JESTLI: begin
  expect (SYM_JESTLI);
  M (prov, b);
  expect (SYM_PAK);
  P (prov and b);
end;
```

$P \rightarrow ir \{V.\text{prov} = P.\text{prov}\} V \{ \text{if } P.\text{prov} \text{ then } \text{Zmen}(i.\text{nazev}, V.\text{val}) \}$

```
SYM_ID: begin
  s := sym.atribstr;
  expect (SYM_ID);
  expect (SYM_PRIRAD);
  V (prov, v1);
  if prov then Zmen (s, v1);
end;
```

5 Příkazy cyklů

U příkazů cyklů je třeba vyřešit jeden důležitý problém – zpravidla je nutné se vracet v kódu. To lze řešit dvěma způsoby v závislosti na tom, jak je naprogramován lexikální analyzátor:

1. Jestliže je lexikální analyzátor v samostatném průchodu a tedy syntaktický analyzátor má k dispozici výstup lexikální analýzy vcelku (třeba jako dynamický seznam), provádí návrat samotný syntaktický analyzátor a blok kódu uvnitř cyklu včetně podmínky je vyhodnocován lexikální analýzou pouze jednou.
2. Pokud je lexikální a syntaktický analyzátor ve společném průchodu a tedy syntaktický analyzátor nemá přístup k celému svému zdroji najednou, musí provést navracení lexikální analyzátor, a to přímo ve zdrojovém souboru. Můžeme postupovat například takto:
 - kdykoliv narazí na klíčové slovo určující cyklus, třeba `while`, uloží svou pozici – vytvoří „zarážku“,
 - když syntaktický analyzátor narazí na konec cyklu, vyhodnotí, zda se má tento cyklus znovu provést,
 - pokud ano, požádá lexikální analyzátor o návrat k nejbližší zarážce (tj. od nejvnitřnějšího cyklu),
 - pokud ne, požádá lexikální analyzátor o zrušení nejbližší zarážky,
 - je třeba ošetřit i takové cykly, které se ve skutečnosti neprovedou ani jednou (to se může stát u cyklů typu `while`).

Nevýhodou je nutnost provádět lexikální analýzu obsahu cyklu a podmínky opakovaně pro všechny průchody. To se sice dá řešit vytvořením „dočasného mezikódu“ vnitřku cyklu, ale toto řešení není zrovna transparentní, už proto, že cyklus může být třeba v rozsahu celého programu a také cykly mohou být navzájem vnořené, čímž se dostáváme k prvnímu bodu tohoto seznamu a ztrácíme výhodu zařazení obou fází překladu do společného průchodu.

První případ se řeší zachycením ukazatele do seznamu výstupu lexikální analýzy, druhý vytvořením funkcí pro komunikaci s lexikálním analyzátozem s tím, že je nutné vyřešit samotné navracení ve vstupu (soubor by mohl být načten jako stream, ve kterém se lze snadněji pohybovat).

Ukážeme si náznak řešení pro příkaz `while` v případě použití prvního postupu (lexikální analyzátor je v samostatném průchodu), implementace druhého postupu by byla podobná (práce se zarážkami).

Pravidlo včetně sémantiky bude vypadat takto:

$$\begin{aligned} P_0 &\rightarrow w \{ M.prov = P_0.prov, \text{ UlozUmisteni, repeat, NactiUmisteni} \} \\ Md &\{ P_1.prov = P_0.prov \text{ and } M.bool \} \\ P_1 &\{ \text{until not}(P_1.prov \text{ and } M.bool) \} \end{aligned}$$

Programový kód (úsek v proceduře P) vypadá takto:

```
SYM_WHILE: begin
  expect (SYM_WHILE);
  pom_sym := zpracovavany_symbol; // zachytime momentalni pozici v kodu
  repeat
    zpracovavany_symbol := pom_sym; // vratime se na zachycenou pozici
    M(prov,b);
    expect (SYM_DO);
    P(prov and b);
  until not (prov and b);
end;
```